

Πανεπιστήμιο
Κύπρου

ΤΡΙΤΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΙΑΛΕΞΗ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗ

ANDREA P. LEERS, FAIA

Principal and co-founder of Leers Weinzapfel Associates

Making connections: design across scales, disciplines, cultures

ΛΕΥΚΩΣΙΑ 2015

© 2015 | PolydorouDesign

ΛΕΥΚΩΣΙΑ 2015

ΤΡΙΤΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΙΑΛΕΞΗ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗ

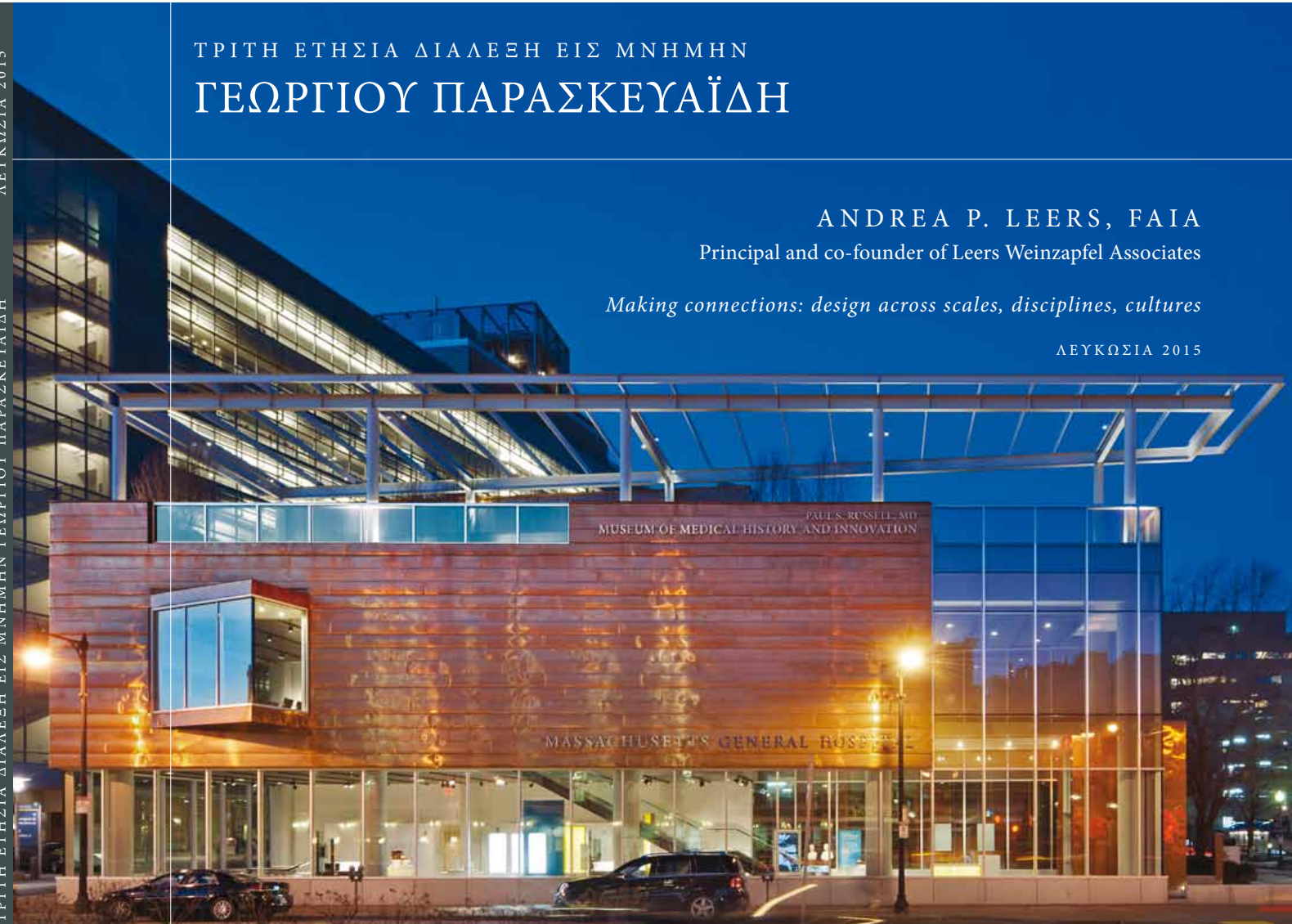

Image: Paul S. Russell MD Museum of Medical History and Innovation at Massachusetts General Hospital
Credits: Anton Grassl / Esto Photographics

Η τρίτη ετήσια διάλεξη εις μνήμην Γεώργιου Παρασκευαΐδη
έλαβε χώρα τη Δευτέρα, 1 Δεκεμβρίου 2014,
στην Αίθουσα Τελετών του Πανεπιστημίου Κύπρου

Περιεχόμενα

- 4 Σκεπτικό
- 6 Βιογραφικό του Γεώργιου Παρασκευαΐδη
- 10 Χαιρετισμός του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Κύπρου, Καθηγητή Κωνσταντίνου Χριστοφίδη
- 22 Χαιρετισμός του κ. Ευθύβουλου Παρασκευαΐδη, εκ μέρους της οικογένειας Παρασκευαΐδη
- 26 Παρουσίαση της ομιλήτριας από τον Επίκουρο Καθηγητή Ανδρέα Σαββίδη,
Τμήμα Αρχιτεκτονικής, Πανεπιστήμιο Κύπρου
- 30 Ομιλία της κ. Andrea Paula Leers, FAIA, Principal and co-founder of Leers Weinzapfel Associates
- 50 Παρουσίαση του φοιτητικού διαγωνισμού στο Τμήμα Αρχιτεκτονικής. Απονομή του ετήσιου βραβείου αρχιτεκτονικής εις μνήμην του Γεώργιου Παρασκευαΐδη, ως ταξιδιωτική υποτροφία, από την Πρόεδρο του Τμήματος Αρχιτεκτονικής Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Παναγιώτα Πύλα.
- 54 Αφιέρωμα της κ. Andrea Paula Leers στην εφημερίδα Cyprus Weekly της Αθηνάς Καρσερά, Παρασκευή 28 Νοεμβρίου 2014
- 58 Συνέντευξη της κ. Andrea Paula Leers στο ηλεκτρονικό περιοδικό αρχιτεκτονικής cy – arch του Σπύρου Σπύρου, Τρίτη, 30 Δεκεμβρίου 2014

Σκεπτικό

Με γνώμονα το πολυσήμαντο και εξαιρετο έργο του αείμνηστου Γεώργιου Παρασκευαΐδη και κατόπιν συνεννόησης με την οικογένειά του, το Πανεπιστήμιο Κύπρου αποφάσισε τη θεσμοθέτηση ετήσιας εκδήλωσης εις μνήμην του.

Υπεύθυνο για τη διοργάνωση της ετήσιας διάλεξης έχει οριστεί το Γραφείο Εκδηλώσεων του Τομέα Προώθησης και Προβολής στην Πρυτανεία του Πανεπιστημίου Κύπρου, σε συνεργασία με το Τμήμα Αρχιτεκτονικής της Πολυτεχνικής Σχολής και την οικογένεια Παρασκευαΐδη.

Κατά τη διάλεξη θα απονέμεται βραβείο εις μνήμην του Γεώργιου Παρασκευαΐδη.

Η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου Κύπρου ενέκρινε ομόφωνα τη διοργάνωση ετήσιας διάλεξης εις μνήμην του Γεώργιου Παρασκευαΐδη στη Συνεδρία με αριθμό 30/2011, τη 13η Δεκεμβρίου 2011 (θέμα: 11.3).

Βιογραφικό του Γεώργιου Παρασκευαΐδη

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ

Φιλόπατρις, εργατικός, διορατικός, μετριοπαθής, δημιουργικός, πολυμαθής, φιλάνθρωπος, απλός και ανθρῶπινος είναι μερικά από τα χαρακτηριστικά που συνθέτουν την πολυσχιδή προσωπικότητα του «Γώγου», ὅπως επικράτησε ὅλοι να τον φωνάζουν.

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1916, ὅταν ο πατέρας του, Ευθύβουλος Παρασκευαΐδης, σπούδαζε ιατρική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και παντρεύτηκε τη νεαρή Ιταλίδα Μαριέττα. Αποφοίτησε αριστούχος από το Παγκύπριο Γυμνάσιο. Σπούδασε αρχιτεκτονική στο Πολυτεχνείο του Μιλάνου στην Ιταλία και ολοκλήρωσε τις σπουδές του με πολλές δυσκολίες, λόγω της έναρξης του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Επιστρέφει στην Κύπρο και με διορατικότητα βλέπει πως δεν μπορεί να εργαστεί ως αρχιτέκτονας, λόγω του πολέμου. Δημιουργεί μια μικρή εργοληπτική εταιρεία και αναλαμβάνει διάφορα στρατιωτικά έργα που έφτιαχναν οι Βρετανοί στο νησί. Στην πορεία του ο ίδιος ποτέ δεν δήλωνε αρχιτέκτονας, αλλά «ένας απλός εργολάβος».

Το 1941 γνωρίζεται με τον νεαρό ἔμπορο Στέλιο Ιωάννου, με τον οποίο δημιουργούν έναν κατασκευαστικό συνεταιρισμό και αναλαμβάνουν διάφορα στρατιωτικά έργα. Το 1946 τον ενέγραψαν ως Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης, με την επωνυμία «Ιωάννου & Παρασκευαΐδης Λτδ» (J&P), κατορθώνοντας μέσα σε λίγα χρόνια να εδραιώσουν την J&P ως έναν διεθνή εργοληπτικό κολοσσό που προβάλλει την Κύπρο διεθνώς. Το 1959 παντρεύεται τη Θέλμα Λεωνίδου Φράγκου. Αποκτούν τρία παιδιά: Τον Ευθύβουλο, πολιτικό μηχανικό, τη Λεώνη, αρχιτέκτονα και τη Χριστίνα, η οποία σπούδασε διοίκηση επιχειρήσεων.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ευαίσθητος στον ανθρώπινο πόνο και τη δυστυχία, ιδρύει με τη σύζυγό του το φιλανθρωπικό ίδρυμα «Γεωργίου και Θέλμας Παρασκευαΐδη» με στόχο την ενίσχυση άπορων Κυπρίων σε θέματα υγείας, σπουδών και τη διατήρηση της πολιτιστικής και αρχιτεκτονικής κληρονομιάς του νησιού. Το Ίδρυμα είναι συνδεδεμένο με το «Shriners Hospital» του Springfield Μασαχουσέτης των ΗΠΑ, στο οποίο προωθούνται και χειρουργούνται εντελώς δωρεάν παιδιά κάτω των 18 ετών για σοβαρές ορθοπεδικές παθήσεις και

περιπτώσεις σοβαρών εγκαυμάτων, καθώς και με το «Children's Heart Fund Hospital» στη Μινεάπολη των ΗΠΑ, όπου χιλιάδες Κυπριόπουλα μπορούν να λάβουν δωρεάν ιατρικές συμβουλές και θεραπευτική αγωγή. Παράλληλα ιδρύει το «Παρασκευαϊδείο Χειρουργικό και Μεταμοσχευτικό Ίδρυμα», το οποίο στα 25 χρόνια λειτουργίας του είχε πραγματοποιήσει περισσότερες από 1.000 μεταμοσχεύσεις νεφρών.

Αγοράζει στην Αθήνα το σπίτι που γεννήθηκε, στην οδό Μεθώνης 11, το αναπαλαιώνει και στεγάζει εκεί το «Πολιτιστικό Κέντρο Κύπρου», το οποίο εμπλουτίζει με πλούσιο φωτογραφικό, ηλεκτρονικό υλικό, αρχαία βιβλία μεγάλης αξίας, ιστορικούς χάρτες και ό,τι άλλο σχετίζεται με την Κύπρο, ώστε ο επισκέπτης να μπορεί να μελετά και να ενημερώνεται για την ιστορία του νησιού.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ

Λάτρης του αρχαίου πολιτισμού και της Ελλάδας, πίστευε ότι η ανθρωπότητα οφείλει πάρα πολλά στον αρχαίο και νέο ελληνικό πολιτισμό και δεν έχανε ευκαιρία να το τονίζει όπου βρεθεί. Γίνεται ο καλύτερος πρεσβευτής του κυπριακού προβλήματος. Διατηρεί στενές φιλικές σχέσεις με τους Πρόεδρους της Αμερικής Ρόναλντ Ρήγκαν, Τζίμι Κάρτερ, Μπιλ Κλίντον, με πολλούς γερουσιαστές και πολιτικούς των ΗΠΑ, εκπροσώπους των Ελλήνων και Κυπρίων Αποδήμων ΑΧΕΠΑ και ΧΑΝΑΚ, τους οποίους συνεχώς ενημερώνει για την τουρκική εισβολή και την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Διατηρεί πολύ καλές σχέσεις με αξιωματούχους, σεΐχηδες, αρχηγούς κρατών της Μέσης Ανατολής και του Αραβικού Κόλπου και σε πολλές περιπτώσεις μεσολάβησε για τη θετική τους υποστήριξη στο κυπριακό πρόβλημα.

Κατά καιρούς του προσφέρθηκαν πολιτικά αξιώματα, τα οποία ποτέ δεν αποδέχθηκε. Υποστήριζε ότι προσφέρει πολύ περισσότερα στην πατρίδα με την εργοδότηση χιλιάδων Κυπρίων στο εξωτερικό και την εκστρατεία που κάνει για την κοινοποίηση και προώθηση του κυπριακού προβλήματος.

ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Για την πολυσχιδή κοινωνική δράση του έχει τιμηθεί με πολλές διακρίσεις εκ των οποίων οι κυριότερες είναι: «The Order of the British Empire» από τη Βασίλισσα της Αγγλίας Ελισάβετ II, «The Order of Oman»,

από τον Σουλτάνο Qaboos του Ομάν, το μετάλλιο του Αγίου Παύλου από τον Αρχιεπίσκοπο Βορείου και Νοτίου Αμερικής Ιάκωβο, το μετάλλιο Αγίου Μάρκου από τον Πάπα, τον Τίμιο Σταυρό της Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας από τον Αρχιεπίσκοπο Γρηγόριο. Έχει ανακηρυχθεί ως «Άρχων του Οικουμενικού Πατριαρχείου της Κωνσταντινουπόλεως», Επίτιμος Δημότης Λευκωσίας, «Fellow» του King's College University του Λονδίνου, «Ανώτερος Ταξίαρχος του Τάγματος του Φοίνικος» από τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας Κωστή Στεφανόπουλο, ενώ του έχει απονεμηθεί και το «Μετάλλιο της Πόλεως των Αθηνών», το «Χρυσό Μήλο» από τον Δήμαρχο της Νέας Υόρκης, το «Μετάλλιο Εξάιρετης Προσφοράς» - ανώτατη διάκριση της Κυπριακής Δημοκρατίας - από τον Πρόεδρο Γλαύκο Κληρίδη, το παράσημο «Grande Ufficiale» της Ιταλικής Δημοκρατίας, και το «Μέγα Χρυσούν Παράσημο του Αποστόλου Βαρνάβα» - ανωτάτη διάκριση της Εκκλησίας της Κύπρου - για τη μεγάλη προσφορά του προς την Εκκλησία και την Πατρίδα.

Απεβίωσε στο Λονδίνο στις 5 Δεκεμβρίου 2007, σε ηλικία 91 ετών και έχοντας πλήρη διαύγεια. Η κηδεία του έγινε στη Λευκωσία, από τον Ιερό Ναό Παναγίας Ευαγγελίστριας και την τέλεσε ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος Β'. Παρέστη σύσσωμη η πολιτική ηγεσία και πλήθος κόσμου.

Χαιρετισμός του Πρύτανη

του Πανεπιστημίου Κύπρου, Καθηγητή Κωνσταντίνου Χριστοφίδη

Ο Καθηγητής Κωνσταντίνος Χριστοφίδης, Πρύτανης

Για τρίτη χρονιά συναντιόμαστε για να πούμε ένα μεγάλο ευχαριστώ στον Γεώργιο Παρασκευαΐδη. Έναν από τους ανθρώπους που αγάπησε αληθινά την Κύπρο και τον κόσμο της και συνέβαλε με το επιχειρηματικό και φιλανθρωπικό του έργο στην ευημερία του νησιού, στη δυσκολότερη συνθήκη που βίωσε ποτέ, την τουρκική εισβολή.

Ευχαριστώ θερμά, για ακόμα μια φορά, την οικογένεια του Γεώργιου Παρασκευαΐδη, τη σύζυγό του, Θέλμα, και τα παιδιά του, τον Ευθύβουλο, τη Λεώνη και τη Χριστίνα, για την εμπιστοσύνη τους και την πραγματοποίηση της διάλεξης εις μνήμην του Γεώργιου Παρασκευαΐδη στο Πανεπιστήμιο Κύπρου.

Χαιρόμαστε που φιλοξενούμε απόψε την κυρία Άντρεα Πάολα Λίαρς, η οποία θα μας μιλήσει για την αρχιτεκτονική και τον ρόλο της ως συνεκτικού κρίκου με το χθες και το αύριο. Θέλω να την ευχαριστήσω θερμά για την παρουσία και την ομιλία της σε αυτό το τόσο σημαντικό πλαίσιο. Όντως, η αρχιτεκτονική είναι σημείο αναφοράς για την ιστορία ενός λαού. Οι αρχιτεκτονικές δημιουργίες είναι τόποι συνάντησης των γενιών που έρχονται με τις γενιές που φεύγουν.

Στον τόπο μας, ωστόσο, η διαχωριστική γραμμή της κατοχής, μας χωρίζει από την Κύπρο στην οποία μεγαλώσαμε. Αλήθεια, πώς διατηρούμε ζωντανά στη μνήμη των παιδιών μας τα κατεχόμενά μας μέρη, την ιστορία, τους τόπους στους οποίους ανατραφήκαμε και που αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι του εαυτού μας;

Ο Γεώργιος Παρασκευαΐδης ταξίδεψε την Κύπρο σε ολόκληρο τον κόσμο. Το παράδοξο σήμερα, η τραγική ειρωνεία, είναι ότι οι Έλληνες της Κύπρου δεν μπορούμε να ταξιδέψουμε ελεύθεροι στο νησί τους. Τα παιδιά μας δεν περπάτησαν στους τόπους που εμείς γεννηθήκαμε.

Κυρίες και κύριοι,

Μετά την τουρκική εισβολή, και στη διάρκεια των 40 αυτών χρόνων, μέρος της πολιτιστικής μας κληρονομιάς βρίσκεται υπό το κατοχικό καθεστώς. Η βίαιη απομάκρυνση ενός λαού από τον τόπο που εδράζει την ιστορική του συνέχεια, και η άρνηση του νόμιμου δικαιώματος κάθε λαού να αναζητεί και να ανασυνθέτει τις ιστορικές του ρίζες και την πολιτιστική του παράδοση, αποτελεί μια άλλη σκοτεινή όψη της πολιτιστικής καταστροφής που τελείται στον τόπο μας.

Στιγμιότυπο από τη διάλεξη

Και σαν να μην έφτανε η πληγή που επέφερε η εισβολή και κατοχή στην Κύπρο, η καθημερινή πλέον αποκάλυψη της βαθύτατης διαφθοράς, διαπλοκής και συναλλαγής σχεδόν σε όλες τις πτυχές της κρατικής λειτουργίας, στη διεκπεραίωση των δημόσιων και ιδιωτικών υποθέσεων, έχει αποκτήσει πλέον συστημικό χαρακτήρα.

Άτομα, κόμματα, συντεχνίες, υπηρεσίες, δήμαρχοι, πρώην υπουργοί, ποδοσφαιρικές ομάδες, συνεργατικά, τράπεζες, θεσμοί, που σε εννοούμενες κοινωνίες είναι στυλοβάτες της κοινωνικής αρετής και μοχλοί κοινωνικής ευημερίας, στον τόπο μας αποδεικνύονται εστίες σήψης και αποσύνθεσης.

Η Κύπρος, που λόγω των συνθηκών αφήνουμε βίαια πίσω μας, η Κύπρος της ανεξαρτησίας και εντεύθεν, είναι μια Κύπρος που μας πλήγωσε βαθιά. Πολιτικοί και πολίτες, συμμετοχοί του πελατειακού κράτους, δεν διαχειριστήκαμε ορθολογικά και ενάρετα το κράτος μας με τρόπο που να εξασφαλίσουμε την κοινή ευημερία. Φανήκαμε ανάξιοι της ιστορικής πρόκλησης να χτίσουμε το δικό μας κράτος με επιτυχία. Ξεχάσαμε την κατοχή!

Όταν ήμουν μικρό παιδί, από την αυλή μας στη Λάπηθο, έβλεπα την ανοικτή θάλασσα, τον ανοικτό ορίζοντα: ο κόσμος ανοιγόταν μπροστά μας, φιλικός, έτοιμος για να τον ταξιδέψουμε, να τον κατακτήσουμε. Τώρα, ενήλικος πια, εδώ, από την άλλη μεριά, βλέπω τον ορεινό όγκο του Πενταδακτύλου σαν φράγμα, σαν εμπόδιο που μας κλείνει τον ορίζοντα, σαν κουρτίνα που μας εμποδίζει τη θέα προς την ανοικτή θάλασσα.

Αυτή η κλειστοφοβική γεωγραφία που ορίζεται από τους εξωτερικούς εχθρούς, έχει γίνει ακόμη πιο ασφυκτική σήμερα από τον αποπνικτικό αέρα της εσωτερικής παρακμής μας, από τα φρικτά τείχη που οριοθετεί η δική μας ηθική κατάπτωση. Η οικονομική κρίση δεν είναι παρά ένα από τα συμπτώματά της. Χρειαζόμαστε καθαρό αέρα και γρήγορα. Χρειαζόμαστε καθαρή καρδιά για να μπορούμε να αντικρίσουμε τον Πενταδάκτυλο.

Χρειαζόμαστε, ως κράτος, ξεκάθαρο όραμα που θα το υπηρετήσουμε με συνέπεια, ταλέντο και προσήλωση για να θωρακίσουμε τη χώρα μας και να ανοίξουμε το δρόμο για λευτεριά και δικαίωση.

Μέσα στην οδυνηρή κρίση, συνεχίσαμε το αναπτυξιακό μας σχέδιο φέρνοντας τη Βιβλιοθήκη, ένα όνειρο γενεών Κυπρίων, έναν χρόνο πριν την ολοκλήρωσή της. Η νέα μας Βιβλιοθήκη σύντομα θα αποτελεί ένα ορόσημο τόσο για το Πανεπιστήμιο, όσο και για ολόκληρη την Κύπρο. Πρόκειται για ένα μοναδικό έργο

Από δεξιά η Α.Ε. ο Πρέσβης της Δημοκρατίας της Ιταλίας, κ. Guido Cerboni, με τη συζύγο του κ. Caterina Cerboni, η κ. Σόφη Μιχαηλίδου, εκπρόσωπος του ΔΗΣΥ, ο κ. Σίμος Αγγελίδης, εκπρόσωπος της Συμμαχίας Πολιτών, ο Καθηγητής Αθανάσιος Γαγάτσης, Αντιπρύτανης Ακαδημαϊκών Υποθέσεων, ο Μακαριότατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου, κ.κ. Χρυσόστομος Β', και ο κ. Μάνθος Μαυρομάτης, Πρόεδρος του Συμβουλίου του Πανεπιστημίου Κύπρου

πνοής που βάζει την Κύπρο στον ευρωπαϊκό χάρτη των βιβλιοθηκών και της κοινωνίας της γνώσης.

Ολοκληρώσαμε ήδη το 1ο φωτοβολταϊκό πάρκο μας και ετοιμάζουμε τα αρχιτεκτονικά σχέδια για πολλά νέα κτίρια. Σύντομα, θα τοποθετήσουμε το θεμέλιο λίθο της Πολυτεχνικής Σχολής, του κτιρίου Βιολογίας και της Ιατρικής Σχολής. Η ανέγερση του μεγάλου φωτοβολταϊκού πάρκου στη Νεκρή Ζώνη πρόκειται σύντομα να ξεκινήσει.

Εν μέσω της οικονομικής κρίσης, ιδρύσαμε νέα Τμήματα, νέες ερευνητικές μονάδες, νέα προγράμματα σπουδών. Ιδρύσαμε τη Σχολή Μεταπτυχιακών Σπουδών. Θέσαμε σε λειτουργία την Ιατρική Σχολή, η οποία έχει δώσει μια νέα διάσταση στο ακαδημαϊκό μας ίδρυμα. Ταυτόχρονα, προβήκαμε σε σημαντικές περικοπές που μας δυσκόλεψαν, αλλά εκλογίκευσαν τη λειτουργία μας. Εν μέσω της οικονομικής κρίσης πολλαπλασιάσαμε τα έσοδά μας από ανταγωνιστικά προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης! Ένα γεγονός που, όπως αντιλαμβάνεστε, μεταφράζεται σε εκατοντάδες νέες θέσεις εργασίας για νέους όλων των ειδικοτήτων.

Δεν επιτρέψαμε στην κρίση να μας καταβάλει, οδηγώντας μας στη μεμψιμοιρία και την άγονη διαμαρτυρία. Αντιθέτως, μέσα στην κρίση, με συντονισμένες ενέργειες, δημιουργήσαμε τη μεγαλύτερη ίσως προοπτική για την ολοκλήρωση της Πανεπιστημιούπολης, διαπραγματευόμενοι δάνειο €162 εκατ. ευρώ με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ), το οποίο, σε συνδυασμό με τα €100 εκατ. ευρώ από δικά μας έσοδα (δωρεές και Διαθρονητικά Ταμεία), δημιουργούν τις συνθήκες εκείνες που θα επιτρέψουν, εντός του 2015, να μετατρέψουμε την Πανεπιστημιούπολη σε ένα τεράστιο εργοτάξιο! Θέλω, επίσης, να τονίσω ότι το 80% του δανείου θα αποπληρώνεται από ίδια έσοδα· δεν θέλουμε να είμαστε ένα κρατικοδίατο πανεπιστήμιο.

Δημιουργούμε, λοιπόν, την «Πόλη της Γνώσης». Είναι ιδιαίτερα σημαντική η μετακόμιση όλων των Σχολών του Πανεπιστημίου Κύπρου στην Πανεπιστημιούπολη, το συντομότερο δυνατόν. Το 2020 θα μας βρει έτοιμους για ένα Πανεπιστήμιο των 10.000 φοιτητών, 600 ακαδημαϊκών, 2.000 νέων ερευνητών και 400 διοικητικών. Δεν είναι η γιγάντωση των μεγεθών αυτή καθαυτή που συναρπάζει, αλλά το γεγονός ότι αυτό θα συμβεί εν μέσω της χειρότερης κρίσης που έχει ζήσει ο τόπος από το 1974.

Η κοινωνία της γνώσης που οραματιζόμαστε δεν αφορά μόνο την πανεπιστημιακή κοινότητα, αλλά την κοινωνία στο σύνολό της. Το Πανεπιστήμιο είναι αναπόσπαστο κομμάτι της κοινωνίας μας, εργάζεται και δρα μέσα σε αυτήν, με αυτήν και γι' αυτήν. Αποτελεί κομμάτι της ψυχής της πατρίδας μας. Εξάλλου,

Από αριστερά η κ. Μαριέττα και η κ. Ντόρις Παρασκευαΐδου, ο κ. Ευθύβουλος Παρασκευαΐδης, η κ. Λεώνη Μαυρονικόλα Παρασκευαΐδου, η κ. Andrea Paula Leers, η κ. Θέλμα Παρασκευαΐδου, ο Καθηγητής Κωνσταντίνος Χριστοφίδης, ο κ. Μάνθος Μαυρομιάτης και ο Μακαριότατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου, κ.κ. Χρυσόστομος Β΄

Στιγμιότυπο από τη διάλεξη

η ζωή των ανθρώπων είναι ένα συμβόλαιο μεταξύ των γενιών που έφυγαν και των γενιών που έρχονται! Κάθε καινούρια Σχολή που δημιουργούμε είναι μια γέφυρα ανάμεσα στους ανθρώπους του σήμερα και τους ανθρώπους του αύριο.

Στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, γνωρίζουμε πολύ καλά ότι την επόμενη μέρα της λύσης, κυρίαρχος στην περιοχή θα είναι εκείνος που θα έχει τα καλύτερα σχολεία, τα καλύτερα πανεπιστήμια, τα καλύτερα νοσοκομεία, τα καλύτερα ερευνητικά κέντρα, τις καλύτερες υπηρεσίες και όλα αυτά, για να τα έχει κανείς πρέπει πρώτα να έχει άριστους επιστήμονες.

Εξάλλου, το Πανεπιστήμιο Κύπρου βρίσκεται στην Πράσινη Γραμμή και εφάπτεται της Νεκρής Ζώνης. Δίπλα μας είναι ο παλιός δρόμος Λευκωσίας-Λάρνακας και ο υπό κατασκευή περιφερειακός δρόμος που θα οδηγεί στην Κερύνεια. Μερικά χιλιόμετρα μακριά μας βρίσκεται ο αυτοκινητόδρομος Λευκωσίας-Αμμοχώστου και από την άλλη πλευρά, ο αυτοκινητόδρομος Λευκωσίας-Λεμεσού. Ονειρεύομαι ένα Πανεπιστήμιο που θα ενώσει του ανθρώπους του τόπου μας.

Προσδοκώ τη μέρα όπου Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι φοιτητές θα βρίσκονται στις ίδιες αίθουσες διδασκαλίας, θα μελετούν στην ίδια Βιβλιοθήκη και θα δημιουργούν στα ίδια επιστημονικά εργαστήρια. Προσδοκώ τη μέρα που όλοι οι Κύπριοι μαζί θα χτίσουμε την πατρίδα που μας αξίζει.

Είμαστε ένα μικρό σε μέγεθος πανεπιστήμιο, αλλά με αποδεδειγμένη ποιότητα. Εξάλλου, ας μην ξεχνάμε τα λόγια του μεγάλου μας ζωγράφου Αδαμάντιου Διαμαντή: «Ότι έκαμε ο άλλος με εκατό, ο Κόσμος αυτός το 'καμε με πέντε με δέκα, το κάμε όμως πλέρια και ολοκληρωμένα».

Κυρίες και κύριοι,

Αυτές τις δύσκολες ώρες, έχουμε όλοι την ιστορική υποχρέωση, να βάλουμε ψηλά τον πήχη στις συλλογικές φιλοδοξίες, τις προσδοκίες και τους στόχους μας, για το καλό της πατρίδας μας. Για να δημιουργήσουμε εκείνη την Κύπρο που θα μας δώσει πίσω την κατεχόμενη γη μας.

Άλλωστε, στις δύσκολες ώρες, αυτό έκανε και ο Γεώργιος Παρασκευαΐδης. Δεν δείλιασε μπροστά στην καταστροφή, απόρροια της τουρκικής εισβολής, αντίθετα δημιούργησε, για το καλό της οικογένειάς του,

Στιγμιότυπο από τη διάλεξη

για το καλό του τόπου. Και είμαι βέβαιος ότι, ως δημιουργικός άνθρωπος, θα ήταν περήφανος για αυτό που γίνεται σήμερα στο Πανεπιστήμιο Κύπρου.

Η δική μας υπέρβαση, η υποχρέωση κάθε γνήσιου πατριώτη, όπως ήταν και ο Λαπθηιώτης Γεώργιος Παρασκευαΐδης, είναι να γίνουμε καλύτεροι, για να δημιουργήσουμε μία Κύπρο ανοικτή, με ποιότητα, με βάθος και με υψηλούς στόχους για το μέλλον. Αυτή θα είναι και η ιστορική και προσωπική δικαίωση των ανθρώπων που δημιούργησαν γενιά με γενιά, έναν ολόκληρο και μοναδικό πολιτισμό, σε αυτό τον τόπο.

Τις δύσκολες ώρες ανατρέχουμε στην ιστορία και την παράδοση μας, ανατρέχουμε σε ανθρώπους πρότυπα για να πάρουμε μια ανάσα. Ονειρευόμαστε μια διαφορετική τάξη και ηθική στη συλλογική μας πορεία, ζητούμε να βοηθήσουμε να χτίσουμε ένα σύγχρονο σε όλες τις εκφάνσεις του κράτος, στο οποίο θα μπορούμε να είμαστε περήφανοι αλλά και υπεύθυνοι και δημιουργικοί πολίτες.

Να θυμάστε ότι η φαντασία είναι τόσο σημαντική όσο και η γνώση! Αυτή την απλή αλλά τόσο αληθινή διαπίστωση την εφάρμοζε με τον καλύτερο τρόπο ο Γιώργος Παρασκευαΐδης. Ο καλύτερος τρόπος για να κάνεις τα όνειρά σου να βγουν αληθινά, είναι να ξυπνήσεις, έγραφε τη δεκαετία του '30 ο Πωλ Βαλερί!

Σε μια εποχή κυνισμού, απαξίωσης, οικονομικής αλλά και πνευματικής παρακμής και αίσθησης ματαιοπονίας, πρότυπα, όπως ο Γιώργος Παρασκευαΐδης, τα χρειαζόμαστε πολύ.

Τα χρειαζόμαστε όχι απλώς ως σημεία αναφοράς, αλλά γιατί είναι ζωντανές αποδείξεις του συνθήματος «τίποτε δεν είναι αδύνατο» ή καλύτερα «το αδύνατο δεν είναι τίποτε». Αλλά αυτό «το αδύνατο» θέλει μυαλό, θέλει σκληρή δουλειά και αφοσίωση και ταυτόχρονα το ηθικό βάρος του ανθρωπισμού, της προσωπικής καλλιέργειας και της κοινωνικής προσφοράς.

Θέλω για μια ακόμη φορά, να ευχαριστήσω την οικογένεια του αείμνηστου Γιώργου Παρασκευαΐδη, τη σύζυγό του Θέλω και τα παιδιά του Ευθύβουλο, Λεώνη και Χριστίνα, για τη συμβολή τους στην πραγματοποίηση της διάλεξης. Είστε το σημαντικότερο κομμάτι του Γιώγου, καθώς η αγάπη για την οικογένειά του, εκφραζόταν σε αγάπη για ολόκληρη την κυπριακή κοινωνία.

Θυμόμαστε πάντα τους ευεργέτες μας. Δεν τους ξεχνάμε, τους εκτιμούμε βαθύτατα, τους ευχαριστούμε και

Στιγμιότυπο από τη διάλεξη

τους αγαπάμε! Στις δύσκολες ώρες ανατρέχουμε στην παράδοσή μας, θυμούμαστε αυτούς που αγάπησαν παράφορα τούτο τον τόπο, και το απέδειξαν, όχι με λόγια αλλά προσφέροντας απλόχερα για τις νέες γενεές.

Κυρίες και Κύριοι,

Ας χρησιμοποιήσουμε όλοι τη δημιουργικότητα και τη φαντασία μας για την ανάπτυξη αυτής της χώρας. Όπως έλεγε και ο George Bernard Shaw, «Η φαντασία είναι η αρχή της δημιουργίας. Φαντάζεσαι αυτό που επιθυμείς, θέλεις αυτό που φαντάζεσαι και στο τέλος δημιουργείς αυτό που θέλεις».

Ξεχάστε την Κύπρο που συστέλλεται. Τα παιδιά μας είναι η Κύπρος που διαστέλλεται, που μεγαλώνει, που δημιουργεί!

Εξάλλου, το χθες δεν είναι δικό μας για να το αλλάξουμε, το αύριο όμως είναι δικό μας για να το κερδίσουμε ή να το χάσουμε!

Σας ευχαριστώ!

Χαιρετισμός του κ. Ευθύβουλου Παρασκευαΐδη, εκ μέρους της οικογένειας Παρασκευαΐδη

Ο κ. Ευθύβουλος Παρασκευαΐδης χαιρετίζει την Τρίτη Ετήσια Διάλεξη εις Μνήμην Γεώργιου Παρασκευαΐδη

Υψηλοί και εκλεκτοί προσκεκλημένοι,

Αγαπητοί φίλοι,

Αγαπητοί φοιτητές,

Διαβιβάζω τις θερμές ευχαριστίες εκ μέρους της οικογένειας μου και από εμένα προσωπικά προς το Πανεπιστήμιο Κύπρου, και ιδιαίτερα προς τον Πρύτανη, κ. Χριστοφίδη και τους συνεργάτες του, για τη σημερινή τρίτη εκδήλωση εις μνήμην του Γεώργιου Παρασκευαΐδη.

Η πρωτοβουλία του Πανεπιστημίου Κύπρου και η παρουσία όλων σας εδώ σήμερα είναι συγκινητική και τιμητική, τόσο για τη μνήμην του πατέρα μου, όσο και για την οικογένεια μας.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες στην κυρία Andrea Leers, η οποία τιμά τη σημερινή εκδήλωση με την παρουσία της και με την παρουσίαση του θέματος που εστιάζεται στη διασύνδεση του αστικού σχεδιασμού και σχεδιασμού υποδομών και πολυσύνθετων έργων με τις επιστήμες και τους πολιτισμούς. Έχοντας μελετήσει το πλούσιο βιογραφικό της κας Leers, είμαι σίγουρος ότι θα μας χαρίσει μια πολύ πλούσια και ενδιαφέρουσα παρουσίαση.

Η εκτέλεση μεγάλων και πολυσύνθετων έργων υποδομής τόσο στην Κύπρο, αλλά κυρίως σε όλες τις χώρες του Αραβικού Κόλπου, ήταν ένα από τα επιτεύγματα της εταιρείας του Γεώργιου Παρασκευαΐδη. Μαζί με τους χιλιάδες συνεργάτες του κατόρθωσε να συνεισφέρει στην ανάπτυξη των χωρών και συνάμα, εκτελώντας με επιτυχία όλα αυτά τα σημαντικά έργα, να δώσει το μήνυμα ότι οι Κύπριοι είναι ικανοί να εκτελέσουν δύσκολα και μεγάλα έργα και ισάξιοι με οποιονδήποτε άλλο επιστήμονα και τεχνικό από τις μεγαλύτερες και καταξιωμένες σ' αυτούς τους τομείς εταιρείες μεγάλων χωρών. Η επιτυχία της κυπριακής εταιρείας J&P στην εκτέλεση αυτών των έργων, όπως ολόκληρες πόλεις, μεγάλα συγκροτήματα, αεροδρόμια, νοσοκομειακά, εκπαιδευτικά, στρατιωτικά και άλλα έργα στον τομέα του φυσικού αερίου και πετρελαίου, έχουν τοποθετήσει τις κυπριακές εταιρείες στον διεθνή «χάρτη» με άλλες εταιρείες από πολύ πιο μεγάλες χώρες.

Από αριστερά η κ. Andrea P. Leers, η κ. Θέλμα Παρασκευαΐδου και ο Καθηγητής Κωνσταντίνος Χριστοφίδης. Πίσω τους ο Υπαστυνόμος Αντώνης Σταύρου, εκ μέρους του Αρχηγού της Αστυνομίας, και ο κ. Παύλος Παπαγεωργίου, Πρόεδρος της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας

Η Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Παναγιώτα Πύλα, Πρόεδρος του Τμήματος Αρχιτεκτονικής και ο Επίκουρος Καθηγητής Ανδρέας Σαββίδης συζητούν με την ομιλήτρια της Τρίτης Ετήσιας Διάλεξης εις Μνήμην Γεώργιου Παρασκευαΐδη, κ. Andrea Paula Leers.

Η συμπλήρωση των έργων με υψηλή ποιότητα και αξιοπιστία έχει δημιουργήσει τις καλύτερες εντυπώσεις στους πελάτες, όπως κυβερνήσεις και μεγάλους οργανισμούς, και έχει πιστεύω ανοίξει τον δρόμο στη δεκαετία του '70 σε Κύπριους τεχνικούς, επαγγελματίες και επιχειρηματίες να επεκτείνουν τις δραστηριότητες τους στις χώρες του Αραβικού Κόλπου με πολύ μεγαλύτερες πιθανότητες επιτυχίας, λόγω του σεβασμού που υπάρχει για τα επιτεύγματα των κυπριακών εταιρειών, όπως την J&P, στις χώρες αυτές. Ειδικά σ' αυτές τις δύσκολες στιγμές που περνά ο τόπος μας, αυτό έχει μεγάλη σημασία, όπως επίσης και η εργοδότηση από την εταιρεία πάμπολλων Κυπρίων για εργασία στο εξωτερικό. Αυτά είναι μόνο μερικά παραδείγματα από το τι έχει δημιουργήσει ο αείμνηστος Γεώργιος Παρασκευαΐδης, το τι έχει συνεισφέρει και το τι συνεχίζει να συνεισφέρει στον τόπο του και στους συμπατριώτες του.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να εισηγηθώ σε όσους από εμάς περνούν δύσκολες ημέρες, ειδικά τους νέους, να σκέφτονται το παράδειγμα ανθρώπων σαν τον Γεώργιο Παρασκευαΐδη ο οποίος ξεκίνησε από μηδενική βάση και κατάφερε να επιτύχει, πέραν πιστεύω και των δικών του προσδοκιών.

Γι' αυτό όποιες και να είναι οι δυσκολίες, και όσο μεγάλες, δεν πρέπει να φοβόμαστε να επιχειρήσουμε και να επιμείνουμε στις προσπάθειες μας και στο τέλος θα πετύχουμε.

Σας ευχαριστώ.

Παρουσίαση της ομιλήτριας
από τον Επίκουρο Καθηγητή Ανδρέα Σαββίδη,
Τμήμα Αρχιτεκτονικής, Πανεπιστήμιο Κύπρου

Ο Επίκουρος Καθηγητής Ανδρέας Σαββίδης παρουσιάζει την κ. Andrea Paula Leers

Αγαπητοί προσκεκλημένοι,

Θα ήθελα κι εγώ με τη σειρά μου να σας καλωσορίσω στην αποψινή διάλεξη. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω την οικογένεια Παρασκευαΐδη για την πολύ σημαντική υποστήριξη που παρέχει στο Τμήμα μας με τη δημιουργία του θεσμού δημόσιων διαλέξεων στην αρχιτεκτονική και για την ταξιδιωτική υποτροφία που απονέμεται στους φοιτητές μας εις μνήμην του Γεώργιου Παρασκευαΐδη.

Η Andrea Leers θα παρουσιάσει απόψε το έργο του μελετητικού γραφείου LWA-Leers Weinzapfel Associates, το οποίο ίδρυσε με τη συνεργάτρια της Jane Weinzapfel το 1982. Σε αυτή την περίοδο έργου, το γραφείο έχει βραβευθεί με πολυάριθμα κρατικά και διεθνή βραβεία στην αρχιτεκτονική και τον αστικό σχεδιασμό και οι μελέτες του έχουν εκδοθεί και παρουσιαστεί παγκοσμίως σε σχετικές εκδόσεις και εκθέσεις.

Το 2007 τιμήθηκε με το βραβείο για την καλύτερη μελετητική εταιρεία στις ΗΠΑ από το Αμερικανικό Ινστιτούτο Αρχιτεκτόνων που αποτελεί την υψηλότερη τιμή που αποδίδεται σε αρχιτεκτονική εταιρεία σε εκείνη τη χώρα – και η μοναδική φορά μέχρι σήμερα που έχει δοθεί σε γραφείο που έχει ιδρυθεί αποκλειστικά από γυναίκες μελετητές – ενώ εδώ και πολλά χρόνια κατατάσσεται ανάμεσα στις 50 καλύτερες εταιρείες σχεδιασμού στις ΗΠΑ από το ίδιο Ινστιτούτο.

Θα ήθελα τώρα, με την άδεια σας, να προσφωνήσω την προσκεκλημένη μας στα αγγλικά.

Andrea Leers is a world recognized expert in her chosen fields of architectural and urban design. Her work is characterized by an interdisciplinary approach at the intersection of architecture, urban design and infrastructure and it is notable for its inventiveness, its originality and I would even venture to say by its worldliness.

This no doubt comes in part from Andrea's approach to her education, first at Wellesley College and then at the University of Pennsylvania, where she made the most of her opportunities to collaborate with students and instructors from all over the world. In one such case, one of the several grants she has been awarded included an NEA/Japan U.S. Friendship Commission Design Arts Fellowship in 1982. It is again in part, through these travelling opportunities, that she came to broaden her understanding and execution of architecture and urbanism, in the various spatial and social contexts she has been called upon to work.

Στιγμιότυπο από τη δεξίωση. Η κ. Andrea Paula Leers συνομιλεί με τη Λέκτορα Μαρία Φιλοκύπρου από το Τμήμα Αρχιτεκτονικής

And work she did, as a practitioner and an academic all over the world. In the United States she is Professor in Practice of Architecture and Urban Design and a former Director of the Urban Design Program at the Harvard Graduate School of Design. She has also taught at the respective schools at Yale, Penn and Virginia, as well as the Tokyo Institute of Technology, the National Chiao Tung University in Taiwan, the Sorbonne at the University of Paris and she has also been a Visiting Artist at the American Academy in Rome.

With this very short description of her personal achievements, I would like to close this introduction by quoting, in part, the evaluating committee's statement in presenting her practice at LWA with the AIA Firm of the Year Award: "...(the firm maintains a) continuing commitment to enriching the public realm through work that celebrates and elevates social interaction and for pursuing this commitment through (its) dedication to the science and craft of building ...(and in) finding what form and detail can do to preserve and energize the spirit of a community and its people."

Dear Andrea, welcome to Cyprus and the Georgios Paraskevaides Memorial Lecture venue. We look forward to your presentation!

Ομιλία της κ. Andrea Paula Leers, FAIA,
Principal and co-founder of Leers Weinzapfel Associates

MAKING CONNECTIONS:
DESIGN ACROSS SCALES, DISCIPLINES, CULTURES

Η κ. Andrea Paula Leers, ομιλήτρια της Τρίτης Ετήσιας Διάλεξης εις Μνήμην Γεώργιου Παρασκευαΐδη

Thank you Professor Savvides for your generous introduction. I am honored to be here this evening giving the annual lecture in memory of George Paraskevaides. Through the miracle of Google, I was able to learn a little about Mr. Paraskevaides and his exceptional accomplishments and contributions. I discovered that he was trained as an architect before founding the J&P Construction and Civil Engineering Company, hence his support for this school. But I also discovered another connection, the foundation he and his wife Thelma created had close links to the Shriner's Hospital in Springfield MA, my hometown. The world is indeed a small place!

This evening I would like to talk about how the idea of connection across scales, across disciplines, and across cultures has been fundamental to our design work. It has also been the subject of research and investigation in my studios at the Harvard Graduate School of Design. Rafael Moneo once described his architecture as “contingent” growing out of circumstances and contexts. With a similar intent, I like to use “relational” to describe our architecture which is connected to and derives from specific conditions, rather than being autonomous and disconnected.

My partner Jane Weinzapfel and I began our careers at a time when we were always one of 2 or 3 women in school and in the workplace. In 1982 we joined to create our firm with a commitment to design excellence in the public realm and gradually that interest expanded to the urban setting and a larger context. From the first, we were deeply committed to creating compelling places for individual and social interaction. And from the first, we had a passion for the craft and technology of building. Fifteen years ago our long-time associate Josiah Stevenson joined us as principal, and this year we named Tom Chung as our fourth principal.

Unlike many young architects who begin with the design of houses, our first opportunities came in the realm of infrastructure. The Tobin Bridge Administration Building and the MBTA Operations Control Center, both in Boston, allowed us to discover the public impact and design value of these engineering dominant projects. Gradually our work expanded into civic buildings, including many courthouses such as this Lawrence MA Judicial Center, multiple community recreation centers including this one in Boston's Mattapan neighborhood, and many higher education and campus life projects, such as the expansion of the Harvard Science Center and the Smith College Fitness Center.

Στιγμιότυπο από την εκδήλωση

*Ο Καθηγητής Κωνσταντίνος
Κωνσταντίνου, Αντιπρύτανης
Διεθνών Σχέσεων, Οικονομικών και
Διοίκησης. Πίσω του ο Καθηγητής
Πάνος Παπαναστασίου.*

The evolution of our investigations closely paralleled those of the academy and the profession at large. In a series of my design studios at HGSD from 2001 to 2011 we can trace a development from building to city to landscape scales across diverse cultures.

An early group of studios were devoted to the tectonic and material development of small scale buildings, moving from site scale to room scale. Ideas of cross cultural fertilization were beginning to be introduced.

The middle group of studios addressed the connections between architecture and the city. Working between scales of the city and scale of building, the studios addressed research in urban analysis and typologies and recognized that urban design frameworks drove design strategies. These studios furthered the analysis of cross cultural differences in urban contexts.

The final group of studios dealt with the extended territory of the campus. Site strategies recognized that campuses are landscape dominant and that buildings play a supporting role in creating an ensemble. Three new campuses on the outskirts of Paris were our subject and prompted reflection on the cultural context for a French campus.

The work of our practice parallels, and is informed by, the investigations in the studio, and today our work lies at the intersection of architecture, urban design, landscape, and infrastructure.

Let's turn then to some of our projects and look at them through the lens of connecting scales, disciplines, and cultures.

*Paul S. Russell MD Museum
of Medical History and Innovation
at Massachusetts General Hospital*

*Credit: Anton Grassl /
Esto Photographics*

DESIGN ACROSS SCALES

Paul S. Russell MD Museum of Medical History and Innovation at Massachusetts General Hospital

Location: Boston, MA **Completion Date:** 2012

The new Massachusetts General Hospital (MGH) Paul S. Russell MD Museum of Medical History and Innovation provides a welcoming and highly visible front door on Cambridge Street to the MGH downtown Boston campus and showcases the medical achievements and culture of the hospital and its place in the community. The building creates a distinguished gateway and new front door for the hospital.

The first floor of the new 8,000 sf building includes reception and orientation space, a core exhibition gallery, and changing exhibition gallery. It is fully glazed to activate the streetscape and engage the community. The second floor, wrapped in copper siding, includes flexible assembly space, used for seminars, meetings, public lectures and evening gatherings. The top floor is a publicly accessible roof garden and pergola, an oasis in the city with spectacular views of Beacon Hill.

Built to a strict budget and completely funded by philanthropy, the building also meets the client's operational and functional objectives. MGH standard materials were used throughout for ease of maintenance and very durable, economical and easily maintained finishes were chosen – polished concrete floors, a stainless steel elevator, an exposed steel structure and an open grid ceiling that provides quick access to the mechanical and electrical systems above.

*Harvard University Library Services
(HULS) Building*

Credits: Paul Warchol

Harvard University Library Services Building

Location: Cambridge, MA **Completion Date:** 2007

A compact and refined contemporary structure in the heart of historic Harvard Square, the Harvard University Library Services (HULS) Building is the central service provider and coordinating body for the 90-plus libraries that compose Harvard's library system.

In the varied urban context of Harvard Square, the Library Services building is carefully scaled and spaced among its neighbors along Mt. Auburn Street. With four stories above ground and two stories, including program area, below ground, the building maximizes the use of a very small site. Concrete flat slab construction minimizes floor heights and enables an additional floor within allowable heights.

The building projects an image of lightness and openness with its window wall facing Mt. Auburn Street. Its simple profile is carefully scaled and proportioned to respond to the grain of surrounding buildings. Along the sidewalk, retail space protected by a canopy, with display windows and its own entry, enliven the pedestrian experience. At the top floor, sculptural skylights bring daylight into the Weissman Preservation Center and create a crown for the building. A new through block pathway paved in brick and lined with wood fencing and trees creates a landscape amenity in this dense part of Harvard square.

Sustainable Design

The concept of the building is guided by environmental design considerations. The building envelope is open to the north for maximum daylight gain, while the remaining sides are terra cotta rain screen construction with smaller, shaded openings to limit heat gain. Geothermal wells and heat pumps provide all the building heating and cooling and eliminate roof top mechanical equipment. A storm water retention system and reduced water and energy consumption measures also contribute to Harvard's first new building to receive the LEED Gold certification from the U.S. Green Building Council.

Community review groups have dubbed the design "a jewel box" for its responsiveness to the scale and pedestrian environment of the neighborhood, for its feeling of openness to the community, and for its commitment to a sustainable design concept.

*University of Pennsylvania, Gateway
Chiller Plant*

*Credits: Peter Aaron /
Esto Photographics*

DESIGN ACROSS DISCIPLINES

University of Pennsylvania, Gateway Chiller Plant

Location: Philadelphia, PA **Completion Date:** Phase I: 2000 Phase II: Est. 2016

The need for increased chilled-water capacity to serve a growing campus prompted the University of Pennsylvania to plan a new facility in a highly visible location in West Philadelphia, along the Schuylkill River at the University Avenue Bridge. The site, previously used for athletic fields, was one of the few remaining open spaces on campus large enough to accommodate the new structure.

The site is a virtual island, a lozenge-shaped parcel at the edge of the campus defined by a bend in the river, major roadways, and a railroad right-of-way. It is cut off from the regular street grid and has only one entry at its western end. Grassy berms protect its edges, creating a bowl at the interior of the site with a positive sense of enclosure.

The sixty-thousand-square-foot footprint of the chiller-plant equipment building and the specific shape and orientation of the baseball field required a combined building and site concept. Wrapping the rectangular chiller plant with a continuous scree-wall in a fluid elliptical form offered a unique solution. The compact elliptical form adjusts to the curves of the river and roads with no distinct “face,” following along the site boundary to make room for the baseball field. By extending the screen enclosure beyond the boundaries of the plant itself, vehicle service areas are contained at the two ends of the structure and the plant inside can be built in phases. The position of the chiller plant allows an optimal playing orientation for the baseball field; its nine-hundred-seat grandstand and press box, anchored in an earth berm, offer a dramatic view of the city. The two large elements are thus nested together within the constraints of the parcel to create an optimal setting for each.

A perforated corrugated stainless steel screen wall around the chiller plant celebrates the industrial nature of the structure and gives it a distinct identity. The screen veils the building, making it a shimmering, silvery object by day, and reveals the rooftop chillers above. By night, the building becomes a translucent glowing object, partially exposing the equipment within.

University of North Carolina at Chapel Hill, Collaborative Research Building

Credits: Leers Weinzapfel Associates

University of North Carolina at Chapel Hill, Collaborative Research Building

Location: Chapel Hill, NC **Completion Date:** Estimated 2016

The Collaborative Research Building will be the first building constructed on UNC's new campus, two miles north of the existing campus on the site of a former private airfield. The facility will gather together currently dispersed research units in the Health and Development Sciences, Environmental Sciences, and Bio-Research in one facility to foster synergy and collaboration.

The university wishes to create a workspace "without borders" between research units, and the design responds with a new model for academic space. A six-story bar of shared uses, such as meeting rooms and informal lounge areas, faces north to the greenway; a linear top-lit atrium joins the meeting zone and individual work zone to the south, with bridges and stairs connecting all levels; and a seven-story work zone of open work studio areas and private offices faces inward to the atrium, and outward to the south garden.

Sustainable design goals shape the building massing and geometry, providing maximum daylight and energy conservation. Rigorous storm water management strategies create a landscape of paths, groves of trees, and retention ponds around the building. The project is tracking LEED Gold.

The concept for the new Collaborative Research Building embodies the intention to create a first of its kind innovative and highly flexible workplace which creates and sustains a community of researchers.

University of Connecticut, Laurel and Oak Halls

Location: Storrs, CT **Completion Date:** Laurel Hall: 2011 Oak Hall: 2012

Located at the center of campus, two new classroom buildings frame the nexus of student interchange where two primary pedestrian paths cross. The new buildings provide a home for five social sciences and humanities departments, and house a total of 40 new high technology classroom facilities at the heart of campus.

The compact Laurel Hall (68,000 gsf) contains two large lecture halls in a low copper faced volume along Fairfield Way, as well as smaller classrooms located in a three-story brick volume facing the Main Quadrangle

Laurel Hall, LEED Gold Certified

OAK Hall in track to achieve LEED Gold Certification

Credits: Anton Grassl / Esto Photographics

adjacent to the Student Union. A green roof covers the lower volume containing the large lecture halls.

Diagonally across Fairfield Way, Oak Hall accommodates all of the departments' faculty on the upper three floors, with a large lecture hall and classrooms occupying the ground level. Two L-shaped brick volumes, joined by a connector on the upper three departmental floors, maximize perimeter office space and create two copper lined interconnected courtyards.

Together, the two new social sciences and classroom buildings resonate with each other in form and material, bringing the vitality of intensively used learning space to the center of campus.

Sustainable Design Benchmark

The University and Architect have worked closely to develop environmentally responsible principles to guide the design of the buildings and landscapes. Bios wales, permeable paving, and drought tolerant plant materials reflect the special emphasis on water management and conservation.

University of Massachusetts, Integrated Design Building (IDB)

Location: Amherst, MA **Completion Date:** Estimated 2016

Bringing together the previously dispersed departments of Landscape Architecture and Regional Planning, Architecture and Building Construction Technology programs, the new Integrated Design Building occupies a pivotal site on the University of Massachusetts campus in rural western Massachusetts. It will be a dynamic space of exchange, collaboration, and experiment, celebrating a shared commitment to sustainability.

To create a center space of collaboration, a coiling and rising band of studios, faculty offices and classrooms surrounds a sky lit Commons for gathering and presentations. The building also forms a green roof terrace, a contemplative space shared by the studios and faculty and a potential experimental space for the landscape department. The slope of the site creates a tall four-story façade on the west facing the mall, and the rising structure invites the community into the building and reveals the activities within. The east side of the building faces a series of small buildings along Stockbridge Way, and its three-story façade fits comfortably into this context.

*University of Massachusetts,
Integrated Design Building*

Credits: Leers Weinzapfel Associates

A durable envelope of copper anodized aluminum panels and vertical windows suggest the color and patterns of forest and trees of the region. A highly innovative engineered timber structure makes this an example for the sustainable use of wood for the future campus and builds on the leading edge research of the Building Construction Technology program.

The IDB will be a highly visible demonstration of sustainable design practice. The landscape development includes a palette of native plant and stone materials to create an active storm water management system. Above the Commons, a green roof garden reduces the heat island effect, slows storm water run-off, and provides a cloistered environment enjoyed by the studios and offices. The building form is compact, reducing the building envelope and heat loss, while allowing all occupied spaces to have generous natural light and views to the campus. The design is targeted for LEED Gold Certification.

*National Chiao Tung University
(NTCU), Bio-Tech Building
Credits: Leers Weinzapfel Associates*

DESIGN ACROSS CULTURES

This is a period of intense urbanization. We are working with design dimensions particular to place, climate, geography, material, physical context and cultural history, and design dimensions that are global - environmental design, technology.

Taiwan, National Chiao Tung University (NTCU), Bio-Tech Building

Location: Hsingchu, Taiwan **Completion Date:** Phase I: TBD

One of the leading technology institutes in Taiwan, National Chiao Tung University is planning its first Bio-Tech building as the catalyst for interdisciplinary research on their original Boai campus in Hsinchu.

The existing campus with its majestic banyan trees lining the central lawn is intimate in scale. Two to four-story buildings of the 1950's and 1960's are nestled among the trees. The new 275,000 SF building will be the first step in developing a new larger scale precinct of the campus. A second gate to the campus, along a major commercial street and opposite a large public park, will lead directly to the new Bio-Tech building. The departments of Biology and Technology will come together in the new facility to work in collaboration on interdisciplinary projects, including Molecular Microbiology, Bio Medical Electronics, Bio Informatics, and Drug Discovery. Wet laboratory spaces are aggregated in a low bar wing, while the dry labs are stacked in a tower. A central commons of research offices and informal interactive lounges joins them.

Sustainable Design

Sustainable design elements will be integral to the campus and building plan. Along the extension of the main campus road, a new bio-swale and bio-filtration ponds will replace existing open drainage ditches. Energy reduction will be achieved through maximizing daylight to reduce electrical loads, concentrating wet labs in a single area to limit intensive ventilation and mechanical requirements, and protecting southern building exposures to limit heat gain.

The new building will play a pivotal role in energizing the historic campus and demonstrating the University's future focus in bio-engineering interdisciplinary research.

Η κ. Andrea Paula Leers, ομιλήτρια της Τρίτης Ετήσιας Διάλεξης εις Μνήμην Γεώργιου Παρασκευαΐδη

MAKING CONNECTIONS: DISCUSSION

When we began our practice, our work was centered on the design of self-contained buildings in our home community of Boston. This was how we learned our craft. Since that time the revolution in digital technology, the urgency of increased urbanization, and the awareness that we are overusing our one planet's resources have dramatically altered the nature of practice. Today we are working simultaneously at multiple scales, from the carefully crafted object to extended territories. We are weaving together the thinking of previously separate disciplines to create ensembles of building, landscape, and infrastructure. We are working across cultures to find connections and distinctions between the urban and social contexts of Boston, Paris, Tokyo, and Taiwan. Today, our tools and collaborations have dramatically changed but our fundamental concerns remain the same: making connections between people and place, between history and the future, between the conceptual and the tectonic.

Παρουσίαση του φοιτητικού διαγωνισμού στο Τμήμα Αρχιτεκτονικής

Απονομή του ετήσιου βραβείου αρχιτεκτονικής εις μνήμην του Γεώργιου Παρασκευαΐδη, ως ταξιδιωτική υποτροφία, από την Πρόεδρο του Τμήματος Αρχιτεκτονικής Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Παναγιώτα Πύλα

Η Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Παναγιώτα Πύλα, Πρόεδρος του Τμήματος Αρχιτεκτονικής

Το βραβείο εις μνήμην Γεώργιου Παρασκευαΐδη, απονέμεται φέτος ως ταξιδιωτική υποτροφία. Σκοπός είναι να δοθεί ευκαιρία στους φοιτητές του Τμήματος Αρχιτεκτονικής του Πανεπιστημίου Κύπρου να εμπλουτίσουν τις σπουδές τους μέσα από ένα ερευνητικό-εκπαιδευτικό ταξίδι στο εξωτερικό. Η τριβή με διαφορετικές αστικές εμπειρίες ή τρόπους κατοίκησης, ώστε να διευρύνει κανείς τις αναφορές του, καθώς και το συναπάντημα με άλλες αρχιτεκτονικές κουλτούρες ώστε να πλουτίσει κανείς τις παραστάσεις του/της, θεωρούνται τόσο σημαντικά στην παιδεία των αρχιτεκτόνων, ώστε πολλές σχόλες να έχουν ενσωματώσει τις ταξιδιωτικές υποτροφίες στους εκπαιδευτικούς θεσμούς τους. Είμαστε λοιπόν ιδιαίτερα ευγνώμονες ως Τμήμα Αρχιτεκτονικής στην οικογένεια Παρασκευαΐδη, διότι με το βραβείο εις μνήμην Γεώργιου Παρασκευαΐδη προσφέρεται αυτή η σημαντική δυνατότητα στους φοιτητές μας

Οι φοιτητές μας ανταποκριθήκαν με ενθουσιασμό, και οι αιτήσεις που κατατεθήκαν ήταν πολύ αξιόλογες. Τα κριτήρια αξιολόγησης των προτάσεων ήταν τα ακόλουθα:

- η ακαδημαϊκή επίδοση
- η ερευνητική ποιότητα της πρότασης και
- οι πιθανότητες επιτυχούς υλοποίησης της πρότασης με βάση ρεαλιστικά χρονικά και οικονομικά δεδομένα

Οι προτάσεις αξιολογήθηκαν από Ειδική Επιτροπή του Τμήματος, και ευχαριστώ τους συναδέλφους Χρίστο Χατζηχρήστο, Ανδρέα Σαββίδη και Σωκράτη Στρατή που ήταν στην Επιτροπή.

Το βραβείο εις μνήμην Γεώργιου Παρασκευαΐδη απονέμεται φέτος στην τριτοετή φοιτήτρια του Τμήματος Αρχιτεκτονικής, Ελευθερία Ξερού, για την εισήγησή της με τίτλο: Εναλλακτικές Πόλεις!

Η πρόταση συνδυάζει δύο επίκαιρες θεματικές: τη διαμόρφωση νέων μορφών κοινότητας, και τη χρήση εναλλακτικών μορφών διακίνησης, όπως το ποδήλατο. Οι επιλογές προορισμού του εκπαιδευτικού ταξιδιού της είναι εξαιρετικά σχετικές με τις δυο θεματικές που επέλεξε να διερευνήσει. Οι τρεις περιοχές που θα επισκεφτεί είναι : το Άμστερνταμ, η Κοπεγχάγη και η Εύβοια, και εκεί θα συγκρίνει τόσο σύγχρονες όσο και παλαιότερες πρακτικές συλλογικής κατοίκησης.

Απονομή βραβείου εις μνήμην
Γεώργιου Παρασκευαΐδη, ως
ταξιδιωτική υποτροφία, στην
τριτοετή φοιτήτρια του Τμήματος
Αρχιτεκτονικής, Ελευθερία Ξερού.
Το βραβείο απένειμαν η κ. Λεώνη
Μαυρονικόλα - Παρασκευαΐδου,
κόρη του Γεώργιου Παρασκευαΐδη,
και ο Καθηγητής Κωνσταντίνος
Χριστοφίδης, Πρύτανης του
Πανεπιστημίου Κύπρου

Εναλλακτικές Πόλεις – car free, η πρόταση της Ελευθερίας Ξερού, τριτοετής φοιτήτριας του
Τμήματος Αρχιτεκτονικής, στην οποία απονεμήθηκε το βραβείο εις μνήμην Γεώργιου Παρασκευαΐδη,
ως ταξιδιωτική υποτροφία.

Αφιέρωμα στην κ. Andrea Paula Leers

στην εφημερίδα Cyprus Weekly

της Αθηνάς Καρσερά, Παρασκευή 28 Νοεμβρίου 2014

Η κ. Andrea Paula Leers στην Τρίτη Ετήσια Διάλεξη εις Μνήμην Γεώργιου Παρασκευαΐδη

CONNECTING WITH GLOBAL ARCHITECT ANDREA LEERS

“Distinguished projects are those that transcend base line problem solving and create spaces that enlarge the human experience and social life,” according to internationally recognised leader in urban and campus design, Andrea Leers.

Leers will be in Cyprus next week speaking on ‘Making Connections: design across scales, disciplines, cultures’ at the 3rd Annual Lecture in Memory of George Paraskevaides.

The lecture is taking place on Monday at the Auditorium Hall of the University of Cyprus’ Kallipoleos Ave. campus, beginning promptly at 6.30pm.

Leers is principal and co-founder with Jane Weinzapfel, of Leers Weinzapfel Associates, a Boston based practice specialising in the intersection of architecture, urban design, and infrastructure and notable for its inventiveness in dramatically complex projects.

The firm’s award-winning projects include the Paul S. Russell MD Museum of Medical History and Innovation at Mass General Hospital, the Expansion of the Harvard Science Centre, the University of Pennsylvania Chiller Plant, the Federal Courthouse in Orlando Florida and the Taunton Trial Court in Taunton MA. Speaking to “The Cyprus Weekly” ahead of her arrival, Leers revealed a bit more about what she will be speaking on during her first ever visit to Cyprus.

“I like to say that making architecture is a “relational” activity, or as Rafael Moneo puts it ‘contingent.’ In contrast to autonomous production, it is essentially an integrative act,” Leers said, adding: *“We are always dealing with one scale in relation to another, one discipline in relation with another, and, increasingly often, one culture in relation with another.”*

“The dialogue between, for example design at the building scale and its participation in the urban scale, is highly productive. Similarly, thinking in an integrated way about building and landscape enlarges the possibilities for each.”

Leers has had plenty of opportunity to see first hand how cultures relate to each other through her widespread travel, as a student and professional.

“I have always been curious about cultures other than my own. In addition to travels as a student, I had a National Endowment for the Arts fellowship and lived in Tokyo, subsequently teaching and doing research there,” she said.

Leers was also a Visiting Artist at the American Academy in Rome and has been involved in extended research and design in Paris.

“I seem to have had a lifetime passion for understanding my own culture by living in others. Designing in other cultures has both local and global dimensions.”

According to Leers: *“Local factors include the fundamentals of climate, geography, materials and building technologies, as well as cultural, social, and building histories. Global considerations include the urgent need for sustainable design, and the expanding use of information technologies.”*

Leers is currently working on an Integrated Design Building for architecture, landscape architecture, and building technologies at the University of Massachusetts, Amherst, and a Collaborative Research Building at the University of North Carolina, Chapel Hill.

Leers Weinzapfel Associates has received over 85 design awards and was honoured in 2007 with the AIA Firm Award, the highest honour the AIA bestows on an architecture firm – the first and only women-led firm to do so. In 2014 the Firm was recognised as one of the top 50 design firms in the US by ARCHITECT Magazine.

A monograph on the firm’s work “Made to Measure: the Work of Leers Weinzapfel Associates” was published in 2011 by Princeton Architectural Press.

These achievements make it even more surprising to learn Leers’ initial interest in architecture was almost accidental.

She revealed: *“I came to architecture after many years of thinking that I would be involved in the arts in some way, perhaps as a painter. Toward the end of my years at Wellesley College as an Art History student, I began to know some architecture students and became interested in what they were doing. Until that point I had no idea what the practice of architecture entailed. So I entered architecture school with a ‘let’s see’ attitude.”*

“Fortunately I attended the University of Pennsylvania School of Fine Arts, then led by Louis I. Kahn, and he and the faculty who surrounded him - B.V. Doshi, Romaldo Giurgola, Mario Romanach, Robert Venturi and Denise Scott Brown - were a tremendous inspiration to me,” Leers added. Her long and distinguished career has also allowed Leers to see how architecture’s status as a fairly male-oriented sector has altered over the years.

“Certainly there is significant change from the time I began my architecture studies in the late 1960’s. Today there are women in major positions as clients, as developers, as builders, and as engineers. However, much progress remains, judging from the persistence of questions I’ve been answering for all the intervening years. We’re far from done yet and women need to take inspiration from role models and give a hand to those coming up behind them.”

The 3rd Annual Lecture in Memory of George Paraskevaides has been established as one of the top architectural happenings taking place annually in Cyprus, hosting talented and eminent architects all over the world.

Συνέντευξη της κ. Andrea Paula Leers

στο ηλεκτρονικό περιοδικό αρχιτεκτονικής cy – arch

του Σπύρου Σπύρου, Τρίτη, 30 Δεκεμβρίου 2014

Η κ. Andrea Paula Leers σε συνομιλία της μετά το τέλος της διάλεξης με τον κ. Μάνθο Μαυρομάτη, Πρόεδρο του Συμβουλίου του Πανεπιστημίου Κύπρου και τον Μακαριότατο Αρχιεπίσκοπο Κύπρου, κ.κ. Χρυσόστομο Β΄

You do not choose Architecture, it chooses you. It is not an entirely rational choice. You do it because you are interested in the physical world around you. It's a great kind of work and it takes you into every part of life, Ms. Andrea Leers (A.L.) stated.

Andrea Leers, FAIA is a principal and co-founder of Boston-based Leers Weinzapfel Associates, the first and only women-owned firm to win the distinguished American Institute of Architects Firm Award (2007). Ms. Leers has taught at a number of schools including Harvard University, Graduate School of Design; University of Virginia, School of Architecture; and the Yale University, School of Architecture.

I had the chance to talk to Ms. Leers the day after she gave an interesting lecture, entitled «Making Connections: design across scales, disciplines, cultures», in memory of Mr. George Paraskevaides, organized by the University of Cyprus with the valuable support of the family of George Paraskevaides and of the Department of Architecture.

After only a few hours on the island, her passion for seeing new places and learning about the local culture led her to visit some of the cities and cultural heritage sites of Cyprus. With a trained and experienced eye she observed: “I had almost three days to explore Cyprus and see Paphos, Limassol, Larnaca, and Nicosia. Cyprus is a beautiful place. I especially enjoyed the drive to Paphos, through the hills, where you could see, before development, the natural quality of the dry hilly landscape and the distant sea. I was interested, too, in the different ways sea side towns have developed. So Paphos had its own character, Limassol another, and from what I could see at night, Larnaca was still had another. Each seems to have its own personality.”

Let's begin from the basics... Why become an Architect? What fascinated you about architecture?

I was not a child who dreamed about being an architect, the way that some people come to it. I had been interested in the arts in general, painting and drawing in particular. I was interested in the visual world and I thought for quite a while I might be a painter. In college I came to know some students of architecture, and what they were doing seemed exciting to me, and I thought would try it. Since I graduated in mid-year and I had one semester before I had to make serious long term plans, I took that semester to do an architectural studio at MIT, as they allowed me to be a special student. And at the end of that semester, I thought “this is really interesting, I'll try it.” I applied to schools and was accepted, and the more I was exposed to architecture,

the more interested I became. So it was a gradual choice, but it grew out of my interest in the visual world.

An old teacher of mine used to say that when it comes to a good book one has to read it three times. When he/she is a teenager, when a grown up and last when grown old. For you, what did Architecture mean before commencing your studies, how did you conceive architecture when first going into practice and how do you approach it now after all these years of experience.

When I first started to study architecture I was struck by how exciting it felt when you were doing the right thing and how devastating it felt when you couldn't find that right way. There were a lot of ups and downs. That characterized my early studies and my early years of practice, there was elation and sometimes almost despair, a big contrast between feeling good and feeling uncertain. After many years of practice and teaching I began to understand what was really important to me, where my strengths were, and what my values were. I think a lot of that realization came through teaching. The need to explain to young people as a teacher forces you to think about what your own values are. It was through that process, maybe ten years into teaching and practice that I really came to understand better my own goals and my own work and it was at that time I really, finally learned the lessons from architecture school. In school we see it, we try it, we copy it, and we do it almost as an automatic exercise. Ten years later, when you have tried to create your own buildings and do your own design work, then you remember the lessons from school... now they have meaning for you. In the beginning everything is new, and it's hard to know what to pay attention to first. I remember when I was in school, at the University of Pennsylvania, when the great Louis Khan was the head of the school, that we knew he was a very important, inspirational and creative architect. We listened and copied what he did, but we didn't really understand it. It was only many years later when I saw some of his buildings again, after I had been working and teaching, that I fully understood his lessons. It takes time and experience to absorb things as complex as architecture and the arts.

What is "Contemporary Architecture" for you?

Contemporary is what we do now as compared to modern, which is an historic term; it refers to early and mid twentieth century architecture with a specific language that came to be understood, together with art and literature, as "modern".

Can we talk about trends in the Global Architectural Culture?

There are a couple of large forces that work right now that are affecting designers all over the world. One is the revolution of information and digital technology, which affects the way we draw, the way we conceive form, the way we represent form, the way we analyze conditions. All of these activities have been dramatically changed through very powerful digital tools. The other big trend, I think, is the realization of our finite global resources. Using too much energy, coping with rising waters, and global warming are powerful issues that affect our built environment and change everything we do. In addition to these global forces, there are, of course, many local factors which drive design - climate, topography, social, cultural, and physical building history. Together, both the global and the local understandings inform design.

So the role of the Architect should be using technology or developing technology?

We do both; of course we use it but we are developing it too. In terms of representational tools, every generation of students figures out something new and different and exciting to do with the tools that exist, in a kind of a constant invention. And then the technology of building is constantly evolving; in almost every one of our projects, we find ourselves inventing some new assemblies that don't exist so that we can fulfill a certain need. It's a normal part of what we do!

What is the importance of innovation in your office?

We are working on new materials and new uses for old materials. I spoke at the lecture about one of our projects for a design school, where one of the subjects of their research is engineered timber. Because the school is in a rural part of the state, the history of that school is that they are very interested in the use of the landscape and natural resources. So a very old material is being reimagined and re-researched as an engineered building product. That means that timber is being assembled and laminated with glues and fastenings to give it greater strength and durability. Together with very special experts in this area we are actually inventing a new system from a very old material.

Στιγμιότυπο από την Τρίτη Ετήσια Διάλεξη εις Μνήμην Γεώργιου Παρασκευαΐδη

Andrea, you are a member of the Boston Civic Design Commission. What should be the role of architects in our society, apart from designing buildings?

As designers we are also citizens and we are part of a culture of discussion about the physical environment. It is essential that people who care a great deal about their city, their university, or their region actually lend their expertise and perspective to decision makers. In the case of the Mayor's Commission in the city of Boston, it is very interesting work. Over twenty years ago the design community demanded and supported legislation to create a designer review board for all projects over a certain size in the city of Boston, the Boston Civic Design Commission. The eleven Commissioners must be residents of Boston, and they are architects, landscape architects, and design/developers. They have the interest of the city at heart and they review all large projects, commercial and residential developments, university expansions, and hospital growth, for their impact on the public realm. The emphasis is on what the proposals will do for the city, for pedestrians, and for the ensemble of all the buildings in the city. It takes a significant volunteer effort and it is rewarding because you feel that you can make a difference. The Commissioners include some of the top architects in the city, willing to share their perspective, thinking not about their own projects but about the good of the public realm.

How do you see our cities being shaped in the future and what is the role of architecture in growing cities?

There are many different models of cities. In Europe the models are based on very well established historic cores and the challenge there is how to grow well. In Paris the historic core is preserved and growth can only occur at the periphery, whereas in London the city has transformed at its core and grows seamlessly outward.

North American cities and to some extent South American cities have a different challenge. We have a lot of space and we have taken it up. The cities of America are sprawling, and our challenge is how to not just keep eating into the land indefinitely, but how to wisely densify the core, improve public transportation, and create public ground. In Europe there has always been a priority for communal space, such the plaza in front of the church and town hall.

Asia is another case altogether. Asia has a new model for the city that is unlike anything in the West and they are growing so rapidly and so densely that the Western models just do not apply. The danger there, in China especially, is that cities are developer driven. They are not planned cities with a mix of uses and public amenities. Public infrastructure barely keeps up with the growth and planning is by default.

What is the role of social engagement in city formation?

I would say that the public approvals process for any major project has definitely grown stronger over the years, certainly in the United States. There are some examples in Asia where very strong neighborhood groups get together and push back against the developers. One of the studios that we did at Harvard, “Tokyo’s Book City”, dealt with a special neighborhood at the heart of the old city. Jimbocho is a wonderful neighborhood with small buildings selling antique and contemporary books. It was a prime development target right in the middle of town. The neighborhood said “let’s work together to figure it out, where it’s ok to do big buildings, and where not”. Our studio met with the neighborhood people, the public officials, and some of the developers too. We heard what each of them was hoping would happen, and the students made proposals which mixed development and preservation. This kind of public process does have an impact to some extent.

In your work I see a series of program specific projects... Starting with Court Houses and onto Health Centers and to Academic institutes... does specialization exist in the field of Architecture?

It certainly does. There are certain areas where it’s very important, like hospital design. Hospitals are very complex machines and so there are firms that have that specialized knowledge. Although we have done multiple courthouses recreational centers, and academic buildings, those are areas that have more general programs. Even a courthouse which is a fairly complex building is not rocket science; you can learn the rules of planning pretty easily, I taught a course in courthouse design for more than ten years, and year after year people came to learn the “secrets,” even though it’s not a big mystery. In fact what I enjoy most about architecture is not being a specialist. I enjoy working with each new user group and understanding what they need; it’s the learning process which is so stimulating. Of course if you have worked with that kind of group before then you already understand their needs and you can offer to them options.

Which things outside the field of architecture inform your work?

For me it is all about the life and experience of other places. I really enjoy learning about other cultures, understanding what people are like so as to make their environments in the way they do. Earlier on in my career I had the chance to go to India for the first time, and I went to Delhi. I was absolutely blown away by Humayun's tomb; it was an enormous powerful structure, and something that had a huge impact on me. During my years in Japan, I came to appreciate their love of the art of construction, and the quality of the light which is very different than the way we think of it in the West. We create spaces of bright light and a dark shade; they have a very filtered and modulated approach to light. I never tried to design something like a Japanese building or derivative of any other culture, but observing other cultures has certainly become a part of my own perception.

I could not leave behind a subject that has shaken us, the Economic Crisis... acting as a repression of the architectural discipline or as an awakening opportunity!

Of course what happens in a recession is that the very first thing we stop is building. We are very dependent as a profession on the business cycle in that sense. However, the need for building things goes on and what happens is that clients and architects become very resourceful about figuring out how to get what they need done with fewer means at their disposal. For example, in the last recession many of the university clients were building very ambitious projects, especially big science facilities, new campuses and so on. With the recession, universities retreated to think about priorities, and concluded that some of these projects could be renovations, and that some of them could be reduced in size. A tightening of priorities happened. Both clients and designers became very resourceful. During the hiatus of building, many architecture firms failed, but those that survived became more resourceful in helping their clients think about ways to achieve what they need to do differently. Some good things come out of it; adversity invites invention.

What would you recommend to someone who wants to study architecture?

Architecture is a passion. It is something that chooses you; it is not an entirely rational decision. It is a very hard work, and it is not very well paid. In all of those ways, it is not a very rational route, but people choose

Στιγμιότυπο από την Τρίτη Ετήσια Διάλεξη εις Μνήμην Γεώργιου Παρασκευαΐδη

it when they care deeply about the physical world around them. They choose it because they believe that by making things, they can make life better for people; they choose it because they like to make beautiful things, and share beautiful things with others. These are the things that cause people to love architecture, and I am always surprised that even through the recession, at Harvard we just kept getting increasing numbers of applicants, despite the economic data, despite the fact that there were hardly any jobs out there. People are idealistic about improving the environment, about making a better life for people, of having a social benefit to what they do, of making something of great beauty that would be satisfying to themselves and appreciated by others. It continues to amaze me that people choose it when being a lawyer would be much more sensible. I certainly never looked back; it's a great kind of work and it takes you into every aspect of life.

Interview available online:

<http://www.cy-arch.com/interview-with-ms-andrea-leers-of-leers-weinzapfel-associates/>

Γενική Επιμέλεια/Συντονισμός: Μαρίνα Φραγκεσκίδου,
Λειτουργός Γραφείου Εκδηλώσεων,
Τομέας Προώθησης και Προβολής,
Πανεπιστήμιο Κύπρου

Φωτογράφιση διάλεξης: Σωφρόνης Σωφρονίου

Σχεδιασμός / Σελίδωση: T&E Polydorou Design Ltd

Εκτύπωση: Τυπογραφείο Laser Graphics Ltd